

dåv vagn i min barndom till att bli
ur räg på logen mot. Lötena
var en fyra - fåm tum breda. De
fick lov allt varav av segl trä, av-
vars så hade de gått sönder. Och
sen i början, då de hade rediga
jul och skoddar, då var det bara
stumpskenor. Jag var en 15-16 år,
när jag såg hela julskenor. Det
var då fåm stumper på framju-
len och såc få bäljulen. En ö-
ver var lötklara. Sen var där
tre spikar i vardera ändan. På en
stenskiva har sådana jul begravts i
Salbygd till långt fram. Vagnjulen
forts!

Petts Andersson. Falborg

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2084

smordes med ljura. "och så hände de
i sur grådde. Ibland slog de i ägg"⁶⁰
"Jo, det var det vanliga."

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

Petra Andersson, Falbygden

De hade inte annat än trähavar i min
barndom. Far tog upp nyland, och då
fick de lana järnhalv på nummer
1 - Storgården de kvar.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3684

Petter Andersson, Falbygden

1931

Bet hände ofta att de tog av halm på
lasttaken om våren. Jag kommer
ihäg här var en bonde här sör i byn.
Han hade bara en huvudlott och han
kom till mig och bad att han skulle
få taga av ett stycke på mitt
tak, och jag lät honom göra det. Han
hade inte något halmtak själv, utan
där var spåntak och det kunde
han inte ja kräken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3684

Petter Andersson, Falbygden

190 /

1868. ~ Vi fikte en duktiger skörd,⁶³
för hösten förrut kom väg sedan sent.
och då började jag att va så stor så
jag började styra med det som om
det hade varit mitt. Annars så ha-
de jag inte gåttur. Och jag så till
far, att vi fikte lov att börja så, in-
nan vi hade slutat hornbärgseln.
och det var vi tre bönder då i byn,
som sätte innan vi hade börjat
hornbärgseln, och vi fikte utmärkt
rig, men de som väntade till de ha-
de slutat hornbärgseln, de fikte då -
forts!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

Betta Idersta, Falbygd.

Skriv endast på denna sida!

64
liger råg. Vi sätte så tidigt så vi
sätte i början på september. Vi
sätte väl den sjätte september, tro
jag. Rågen kom ej bättre inom
tid.

Ja, värsliden ja. han blev knapp. Men,
vrignertigt nog, att det var bra
malle. Dimmas så var den få kort
på halmen, så att där som var
skrapig jord, så ropte den knappt
över tien, utan att vi fick gå och
rycka upp det. Det regnade knappt
forts!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

68

Peter Nordenstom, Falbygd

Skriv endast på denna sida!

inte niool på hela sommaren. Men
det var bra stillt och så fål det dagg
och det matade väl sedan lite. ~ Be-
tet var dåligt.

"Jag kommer ihäg jag var sta och
möulle sälja hästar - det var medan
far hade det vill säga - men det
var liga priser. Det var så många
som ville sälja.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

Götz

Petter Andersson, Solberga

3084

~~3084~~

Svin och alla sorters kråk jorde förr lösa
på gatorna. En del hade brötliga
grisar. De blev svartbrötliga en del.
Det var många brötliga grisar.

Peter Sundelin, Solberga.

3084

~~Afslutat~~

Det var ut och riva av bost i grisan-
na, då en jidk skomakare. Det var
bara till att komma nära dom och
slå tag på någon. ~ De jidk icke
förr i gårdena, skomakarna och
jorde sko på ställetna. ~ Sträddar-
na jidk också icke. och det blev
vätter synning. Men nu kan både
skomakare och sträddare ta bra
utall för de sitter hemma och jör
det. Här var en skomakare
väster om, som hetade Rodin. Och sen
hade vi en som hette Oll-Minsa,
forts!

Peter Andersson, Solberga.

69

som bodde i Kvinnsgröta. Tre stycken.
det var närl vanligt med både sko-
makare och skräddare all de var.
Vanligvis skulle de ligga på ställena.
Den skräddare hade de som hette
Jöns. Skräddar-Jöns kallade de ho-
man för. Det var en karjer karl
mot skräddarpojkarna. Han tal-
te linappat att de sätta upp, utan
en ståne och lämna dem i skallen
med, och ålmen tog han till ibland.
Se, den räck han tvärs över bordet
med till dem som satt på den
andra vann [vän; sida].

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

EZ

Petter Andersson, Solberga.

Skriv endast på denna sida!

Vi steg då aldrig upp före sör om
vintrarna. Kråken fisk tre mål om
dagen. Del var med halm, för vi
fisk så lite hö på de här gårdar-
na. På avrötan [åvrost] : av-
rosningsjorden] var del näst äng
då. Allen del var inte något vida
hö där växte, utan det var lite blå-
stagg; vi fiskade trotsre häxkar.

69

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

Pitter Andersson, Lorbärga.

40

Jag borrade sällan några stavar. Jag bor-
rade ett par i medie avröstan, och spräng-
de. Annars hade jag alltid sådana
som var vana till att borra. Det var en
från Segnstad förr, som de kallade
för Hassel-Jon. Den hade jag. Men sen
han började att bli gammal, så ha-
de jag en väster från Mörsby. Ja,
här var en vi hade ifrån Mörsby.
Det var en batsman, han hette Bram.
Jag hade en gård i Seby, och där var
gott om bullerhatar. Jag hade hästar-
na tjurdrade där. Där de fick höra
forts!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

Petter Andersson, Solbyga.

Skriv endast på denna sida!

41

skolken, då blev de rädda och gick hem till Solberga. De hade inte vana till att skratta, men de blev rädda och gick hem till Solberga.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

Petra Andersson, Solberga.

47

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

47

Ärter sätte Petter Andersson så långt
ge han var bonde. Fick bra årlor,
som kalltes bra.

Vete sätte de förr en halv tunna
på fjärdeledsgårdarna i Söbärga.

Petter Andersson, Söbärga.

43

Jag kommer ihåg att jag hade ett par
stutar på omvärlden en sommar, som
det var mycket torrt. Jag skulle se
hur det var med dem. De var
tjocka och stansa och jag trodde att
stutarna skulle va' resna (=magra).
De gick där och åt hästlortar, och de
stod sig gott på det.

Jag var i Smedby en gång. Jag var
når och letade om en man. Och
då stod alla deras nötkräck på Smed-
bygården och åt hästjödsel.
forts!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

~~dit~~

Pette Rudensw. Falbogn.

Skriv endast på denna sida!

Men här var en märkgubbe i Södra
Kvinnby. Han gav oss upplysning på
den där stolen att det. Han [änt-
hå] hade tagit den. Han hade tagit
den och han och en bond i Sandby
de fäktte slakta den. Han hade
gjäll på Alvaret om sommaren. Fö-
hösten hittade vi den inte. Sen ta-
lade Dalström om det. Da för de
till Sandby. Där fanns de je en hoper
pångar i fodertliga. Far hade en kam-
marat där. Han hade varit näm-

forts!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

Petter Andersson, Solberg

Skriv endast på denna sida!

75
deman. Och sen hade han en kamme-
rat som var nämmelman där.
Men den som tog staten han var
en sämre karl. Bondes del var
han.

Det var sållan att vi var och tittade
nägt om kråken för in om
hästarna, när vi skulle ta hem
dem!

Gösslunda hittade jag en mår.

forts!

Petter Andersson, Falbygden

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084
~~3085~~

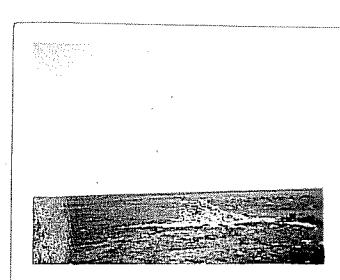
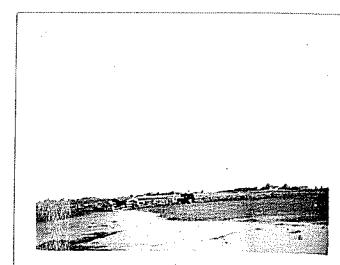
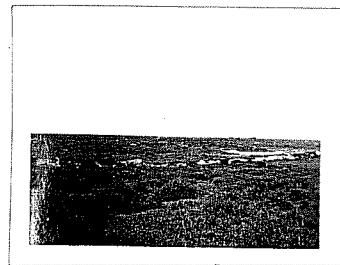
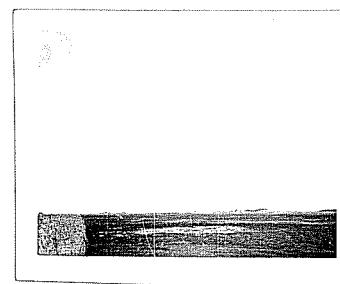
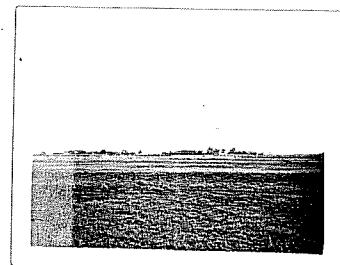
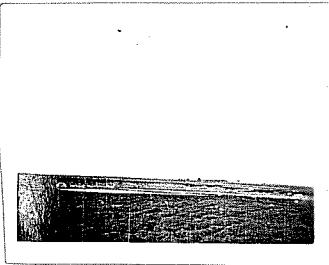
3084

"Ja, där var en bonde i Södra Kvinnby, han tog kråk vitsä och slaktade.

Morgrändor var det gott om, när en fick uppåt Morat om sommarna.

Peter Andersson, Lekberg.

44
Afton från Moor. söderut. i Augusti.
Gräsgrund, vid Västtjärne.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

Lage Nilsson 1931

Till anteckningar, efter Peter Andersson i
Salbygden.

Skriv endast på denna sida!

Täcköl, när de läkte tak. Æl hade de
alltid för, och det där täcköl det
kallade de det för ändå sén. Det var
försäkratligt att de tog bort åt de
skinn på mäts. Och det var utav
vår egen produktion. De har behan-
dlat oss illa. De hade sådanna här
kötvaror. Och är de böjade åt mäts,
di blev det varmt i huset där. Och
di slog de ut konur på golvet.
och där slog de på vatten till de
fick väta ut. Det kunde de väl,
fört!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

#

Petra Andersson, Salbygn.

målla än, men de har inga lärl.
Det var byggklillar som det fick väl
en säckis liter i. Sen var det bygg-
kar och jalkar [jäkkas]. Det var
väl en jiför så högt som bordet.
Sen var det tre fötter på del. Det
var slavorna som fick ker. Det
fick väl omkring två fot i del. Det
hade de måttet om längdhalv.
Så slog de vörten som var oppkohrt
i del.

79

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

Petter Andersson, Falbyga

3084

Borgen i Fräby.

Det är gammalt och förfallet nu. Du
nars så är det liksom vall ikring och
valv. De hade såna här borgar ikring.
Det är sen hedendommen. De hade
dem nog till att försvara sig inom,
de som bodde i borgarna. Det var
liksom en hövding i dem. Det är
en liten här mellan Eklopp och Ös-
by. Det skulle ha vall en driffling
i Eklopp Borg, som hette Oda. Ös-
by by skulle ha fått sitt namn åf-
forts!

Peter Andersson, Lötbyga

1901

ter häne. Ektorp borg han är stör
än Träby borg. ~ Den som bodde i
Borjen han hade jord. Han hade
en gård. Inte någon stor gård. Han
började måsl lite havre där. En
sam heter Karl Johansson har
den gården nu. Han bor i del-
langården i Träby. [mitagåln]. Det
är fyra gårdar i Träby. Förgården
[sörgåln] och mellangården och
dörgården [nörgåln]. De kallas
dem bara så där. Där var sex
gårdar förr, men sen är de hop-
föts!

Petter Lundström, Falberga

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

308

köpta. I Mellangården, där var en som
hette Ola - förs förr. Och så län-
nade han gården till sonen. Han
hette Johannes Ola [johåns oł-
sa]. Sen sålde han till en från Sol-
berga, som hette Jöns Pers. Den
lämnade han gården till en son.
Han hette Albert. Han sålde till
Karl Johansson. Han är barnfödd
i Träby, men sedan var han i
amerika och sen köpte han gård
härta i Härby, men sen återvände
forts!

82
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

Peter Andersson, Salberga.

83

de han all komma till sin fädermeord
ijän. och han köpte gården av
Albert Jönsson. Idag gården där
var Andersias Elsa och Johannes
Jans. De bude var sin gård där.
Andersias Elsa. Det är väl en 30
år sen han sålde. Han sålde till
en som hette Johan Nelsa i
Fräby. Han är död för många år
sen. Han lämnade gårdarna
till en son, som heter Edvard Jo-
hansson. Han har gårdarna. Jo-
hannis Jönssons gård den har
forts!

Peter Andersson, Solbyga.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

Johannis Jans sonson. Han heter Olof
Johansson. ⁸⁴ Af de alra synner-
sta gårdarna där bor en som
heter Tinar Karlsson. Där var
förr en som hette Lars. Ofta off-
ter honom kom en som hette
Viss-Lars. Sen kom där en som
hette Olof Johansson. Det var Jo-
han Olofas son. Jag var i fly-
tig och badade och drog bunn.
Då dog Johan dötsa, men då ha-
de han väl undantagsman i min-
ga år, så det är väl medan fän-
föts!

Petra Andersson, Solberga.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

ti-säti är sedan han hade gårdar -
na. ~ Jag hade sut av väte då, så
då jag satte mej uti på en ren.
då vi fick mat så hunde jag knappat
stiga upp. ~ Den näst systersta.
det är Edvard Johanssons gård. Jöns.
Pars har förr haft den. Den har va-
rit många ägare i. ~ Den gård i
Fräby som längst varit i släkten
är 'Johannis Jans'. Den äges nu
av 'Johannis Jans' sonson. Han
heter Emil Juhansson. 'Johannis
Jans' son han hette 'Johan'. Han
hade den så länge han var bon-
farts!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

egy

Petra Andersson, Solberga

3084

de. Johannis Jans, han var nog födder
omkring 1822, äller något sidår om-
kring. Han hade ett boende gräs-
bor och sen vid jag inti om. - han
hade väl inti mer än en pojke. Det
var den näst nordesta gården.

Riby är en näglunda by, men inti
så särskilda av sig. På somliga
ställen stöllar de flisan med är-
terbillen. På de södra gårdarna är
där jupare jord, man må nu det kom-
nu öster ut, då går flisan upp
där oplåt.

Anna Andersson, Falbygds
Skriv endast på denna sida!

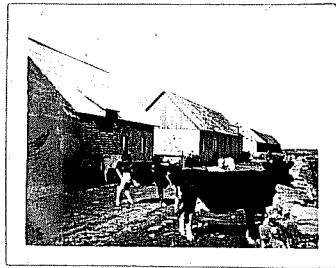
1951

87

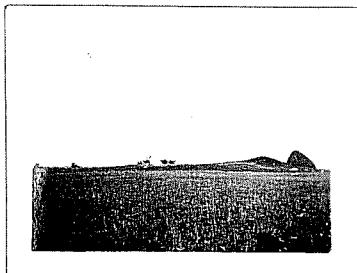
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

87
88

Vy från Östra Bygatan, Trädby.

Södra Rör, Trädby. Halm dös till höger.

Till Aut. efter Peter Juhesson, Falbygd

Skriv endast på denna sida!

3084

Jag minns ingen före Johannes i förgen.
Tunars var där en förel som de kallade
för Borggubben, men den minns inte
jag. Och Borgeren [böjan - Johannes] han
dränktes ej. Han gjorde väl inte det i
någon avsikt utan det kom väl för
honom bara. Han dränktes ej i brun-
nen han med. Liksom Anders Lars. Det
är över fämti år sen, sätti är det väl.
Det var medan jag var hemma. Tunar
jag hade jelj mej ut på sjön. Johan-
nes var en bra värtlig karl. Han var
gift. Ja, vi kallade honom bara för Bor-
forts!

Petter Andersson, Solberga

3084

geren. Han hade en bror också, som hette Olle. Han var ute till sjöss, ett stäl och sen var han lite hos sina släkter och arbetade ibland, och sen han hade vall till sjöss, så köpte han ett ställe i Imedby. Johannes var Borggubben son. Johannes kärning var sör ifrån Linby. Hon var visst kvar på gården till hon dog. De hade inga barn. Det hade de aldrig haft. Hon sålde gården till Johannes Elsa i Träby. Husen stod kvar så länge hon bodde där, men sen rev Johannes Elsa ner dem. Trots visst att jag var uppe forts!

Petter Andersson, Solberga

och såg gården en gång. Folket gick
opp till Borgen härifrån, och såg på
den här vallen. Här var många bor-
gar här på Öland, Borby Borg till
rämpel. "Ja, jag var där i den bor-
gen. Hon är bra vidrigar.

96
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

Pitter Andersson, Lorbärga

3084

De fikk så mycke sill här förr, så de
fikk den för tre slyver valen.
Så var där en gubbe, som sa':
'Görre jälp all vi kunde få den
för ell' öre valen!' De ködde opp
till den där baken med flera last
sill och grov ner, han jag hört be-
rättat. Där var en liten bagle. De
kunde inte lägga den oppa på
jorden. Det var besynnerligt att det
var så gott om sill.

Pitter Andersson, Solberg.

1931

Mbrunnbogarna [älvbrunboga. fallet i
Mbrunn] for ut och fiskade sjösten.
De for de åt Karlshamn och sände
till väster. De var så omtygkta
de där brynstensarna, så de fick
mycket pengar för dem. Där var
liksom en stenwall. De for at däri
och tog upp med hävtänger [höv-
tängs]. De satt väl inti fast hägöt
vidare, utan att de kunde ta dem
med sådana tänger. Det var tänger, som
de hade et lig i, så de drog åt, så
den haken, som var lös, den drag
farts!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

Petter Andersson, Falbygd

Skriv endast på denna sida!

de åt med lägel, och sen så sätter
man fast i den.

43
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

"Jag var med en grupp vid Örby och
hövrade upp tegel ur en stuga, som
hade sjunkit. Där hade vi likadana
tänder till att häva upp med. Hon
sträckte där förl. Sen kom hon
väl av grundet och sjönk, så att
en kunde ju se båda stugan och
teglen ur i. Det är många år
sedan."

Pitter Andersson, Falbyga.

3084

Å den gamla Gräsgård kyrka var
valvet av sten. De trodde då, att
när de bröt bort ryggsteuarna, så
skulle valvet rama, men det stod
så länge som där var någon
sten kvar. Så de fick slä loss
dem med järnstångar. Far var
med vid kyrkbygget. Anderssons
far var också uppfodd på samma
gård i Solberga.

Petter Andersson, Solberga

95

En bits manskäring i Kvinnsgrotta,
som hette Gåpåan [gåpää]. Han
hennes gubbe hette Gåpå, men
han tyckte inte all del var nögot
passligt namn, han gubben Gåpå.
Så han begärde att få ett annat
namn. "Ja, så får du heta Gåå, då"
sa' de. Dien då strökte han på
foten och ville behålla det nam-
net han hade.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

Agda

Pitter Andersson, Solberga.

1951

3084

Börin, en präst, var också i Brågård.
Han stod och gjorde ceremonier med
händerna så att man sa' om honom
att han gjorde kropphakor.

Peter Andersson, Falbyga.

97

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

~~3084~~

Sen hade han drängarna till att leva
räckare i byggningen och Melin skulle
bo i byggningen, så han tyckte
att det blev för osäktigt och han
köpte del själv. Så han sätter et
i senius.

Petter Juhesson, Lorboga

98

Det blev en svalst och värk, och de skulle ha någon till att skjuta över det. Det kunde sälla ej var som hälst på kroppen. Om de var säkra på att det var skottet, då skulle de ha någon till att skjuta över det. De sköld med en pistol. Det var så att bloden skulle komma i därring.

Jag kommer ihäg att min hustru hade något sidant i bröslit. Sen var här en häring som bodde här på malmen, som var föts!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

Pitter Andersson, Falbygd
Skriv endast på denna sida!

lite vidskepticig av sig. Det - Jan
hade hon. Och hon skulle skjut-
ta över henne. Hon satt på spisen
och så skjöt hon över henne.
"Je dej av nu väcker jenom stor-
stunen," sa hon. Hon var lite vid-
skepticig. De bad väl henne för
hon ville ju bata om hon kunde.
Hon var en tillagsten häring
för gubben han för ifrån henne
och för åt Stockholm. De kom in-
te järna överens hemma. Den
häringen hon byggde upp husen.
forts!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084
~~408~~

Peter Andersson, Falbygd

1951

100

"Hon fick ju ta snickare till hjälp. Omna-
de jorde hon själv. Hon murade upp.
Hon jorde lite vad som hälst man-
försarbeten. Det är nog en råc, ejn
är sedan hon dog och hon var en sjut-
tio år. Hon bodde väster om på nor-
ra sidan om vägen. ~ (Blev hans
kunsten bättre?) Et, det fick väl va'
sin tid. Jag trodde aldrig på de där
skjutningarna. Det hörs aldrig ha si-
dant där nu, sì det kunde var nå-
got hon skulle skjutas bort.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

Pitter Andersson, Luleå

101
Du bodde i Falberga dränkte sig. Det
hände för omkring 40 år sedan. Han
hette Ant-Lars, och han dränkte sig i
en brun i gatkyrket, som de hal-
lade för Falubrunn. Det har varit en
kötta där för. Där de mättade
och brändde trårror. - Det hände i
augusti eller september. Han var
väl en 50 år. Var gift och hade barn.
- "Ja, det var besynnerligt att en
värd skulle gå och visa sig så där.
Det var på dagen framåt solens
medgång. Han var så mycke noga
(som den som dränkte sig, är det tal)!"

forts!

Peter Andersson, Falberga.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

EE

3084

64

Då lite förrut han jorde det där, då
 sade han och grubblade. Men han stod
 sig bra, och hade prugan utlänta.
 Men sen lite innan det hände då
 förlorade han en del av pengarna,
 utlänta i Kvinnsgrotta. Pengen blev
 dålig. Han sätte lite efter mij.
 Vi hunde ägorna bredvid varandra.
 Han sätte en åtta dagar efter mij.
 Han fick dålig räg. Jag fick
 grann. Det där hunde han inte
 fördryga. Faklet på tadan rasade
 fort!

Petter Andersson, Falbygden.

nr. Det var inte nägt ovantigt med
det. Det var hämtat. På tvärban-
den var det huvud, som var fäll-
da ner längband [längbin] i, och
de hade väl gjit av. Så slred
längbanden ut och taket åkte ner.
Det var så att det som höllt läng-
banden det slred ut och hela
taket åkte ner. — Man gick till
bunnen, men ingen hade sett
honom. Man var hemma vid
gården, men så försvarn han.
Sen gick de och tittade i den där
forts!

103
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

Petter Andersson. Salberga

3084

bunnen. Det var visst ett par frun-
timmer. Och då stod han på huvu-
det i bunnen. Det häntde på dagen
av ånden syntes samma dag.

Det var dets David. Han var dräng i Mäl-
staby. Han var ute på en lott och försökte.
Sen var det en karl på malmen, som
sag likfäden, och så sag skolläranen
den vissa ifrån sitt fönster. Han het-
te Ekholt. ~ De sag likfäden gå je-
nom en lund som kallas för Mälsta-
by Skog. I en julk de igenom Prästmar-
ken och från den var det en lede
forts!

Peter Andersson, Falbygden.

3084

til kyrkogården, som de fick igenom.
 Det skulle ha varit sed för, att om
 det var någon som tog livet av sig,
 så skulle de inte få tagas igenom den
 rätta kyrkporten. ~ Vid likfärdens
 som de sig var det fyra karlar,
 som var likel. De bar del på en
 bär. Efter dem fick fyra som skötte
 avlösa. ~ David är en trovärdig
 karl. Han tjänar här inne i går-
 den näst intill hirs Jeanette [Janett].
 En del var en lit som sig åt.
 En på Mestafby malm, som heter
 Olof Andersson, och den han häng-
 forts!

Pelle Andersson, Falbyggs.

3084

de ej nu. Ja, han var med i liv-
båtjulings båten och så hade han vall
närl sitt syster i Leby, och hon var
entam hemma och hon hade spän-
dumat på honom. Hade bjutt honom
på bränvin. Sen skulle han ut i
livräddningsbåten. Så kom han hem,
äfter som han vall i Leby, och så
var lite fägnad och del lällas in-
ner. När han kom ner så sade
han: "Va' e min hammar och tång".
"Du skulle ha reda på hammare och
tång. Den som var befälhavare på
forts!

Petter Andersson, Falbygden.

båten undrade om han inte var rasiq.
 och det ansäg man att det var han
 nog. Och det lättes inte mer än, att
 han fick avsked. Det var en stor
 förlust för honom. Han miste lö-
 nen och sen miste han sitt gra-
 tial [gratål], och det tog han så
 hårt. Det skulle ha vall beyn-
 nerligt och han skulle ha vall all-
 dels i närbörda och sett dom där
 som var liket. ~ Det troj jag in-
 te att de kunde kärra igen dem
 som var liket. Om det hade kom-
 fort!

Petter Andersson, Falbygd

mit någon och gäll undslis almed,
jag tror att det hade försönnit
då. ~ Han blev redigt begra-
ven vid de för landsvägen. De
förtroj int i vid det där, utan de
fins begravas redigt. Det hittas att
det skeer i förra ving, mån förr
så finn de inte begravas redigt, äl-
ler kilokaren finn gå för den häl-
lor. ~ Lidafäden synnes gå söder
ut från Solberga på gårdesvägen,
som går till af Kvirms gråta och sen
har de sin legdeväg där i Kvirms-
forts!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

Pelle Andersson, Solberga.

3084

gräta som går till landsvägen. Den
 vägen går fram till Mellby
 kyrkby. Därigenom går sedan lik-
 tigt och in i Prästmarka. Där
 är en bänka till kyrkgården. ~ Den
 där Daniel som talade om det för
 mig han tjänade i Mellby. Han
 pågade flickan [en dotter till den
 som drabbat sig?]. Begreps din far
 i går. - Nej, det hade han inte
 gjort. Det var tre olika personer
 som sätta likfådlen från var sitt
 hult.

Petra Andersson, Falbygda

3084

I begravningar kom de alltid och bjöd
personligen förr. Vi var hos ståklin-
gar i Kvimbypå en begravning.
och då bad Johan Olson (bonde i
övra Kvimbypå vi skulle gå ned
honom hem, på den andra dagen.
Så vi var där.

Petter Olufsson, Solberga.

3084

~~3084~~

Men här står en flisa uppställd här vid
Selby Malm. Det står skrivel med ru-
nor på den. Det har vall någon som
har kunnat låsa all det var tre
bröder, som har rest flisan över sin
far: 'Jäcke, ja', jesuint, har här be-
gravit fader min.' Skulle det stå
på den.

Peter Andersson, Selby

Our gillovagnen på Selby Sandborg.

112

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3684

"Det färlade jag mig inte så noga vid
de här att de före inte tala medan
de tog upp den. Det är bara sa-
gor. Men så julk pinnen av, som
de hade i listelstängen. Men så
vrt jng inte vad de här för de
här att de förlorade den."

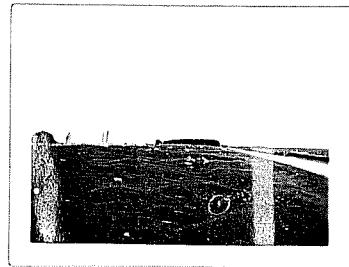

Foto från Selby Sandborg . 1931

Petter Andersson, Falbygden

3084

Det är opp. ve' Tingsten, där skulle ha
 varit ting förr i världen. De håller
 för all del inte är tystgå där. En
 gång kom Andersson från Deger-
 hamn. Hade varit väster ut med
 säd. Körde med ess på ordentliga
 hästar. Vid Tingsten tog de i sken.
 Han hitt ner dem på norra sidan
 och kunde sen hälla in dem. Han
 kunde själv inte se något syndom-
 ligt vid Tingsten.

Petter Andersson, Falbygd

1931

114

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

Här var all bärj här sör i byn, förr i världen, som kallades Klässbärj. Det var i södra kant på byn. Nu borta nu.

Petter Andersson, Falbygda

3084

~~3084~~

Moret. ~ De bönderna i byn som har
 sitt alvar norr om Häradsvägen har
 sitt ihop. Allt i ett hägne. De som
 är söder om vägen har sitt i ett
 hägne. Tu sten på Klinta åller Ham-
 marky More. Det kallade vi den för
 Östra Blundsten. Södra Blundsten,
 han låg häråb. Den ligger visst på
 Hövite More. ~ Vi kallade den där: när
 vi kommer bortåt Frökarten så böjer
 där en ås, och den kallas vi för
 Storåsen. ~ Frökarten, det var ett
 på kartan uppjälta där, och de kal-
 fots!

Petter Andersson, Solberga.

116

lar vi för Trekarten. ~ Och färkojor del
ligger på Mörkelsby Alvar. Den jalle
färvalktarna opp, till att ha lits
lä, när del blåste. Och i hade fär-
valktare här förr och de hade fär
Allihop. Och nu finns här inga fär. ~
Norra Källsten ligger i norr, troligen
på Mörkelsbybornas Alvar. Södra Käll-
sten han ligger et stycke i nordväst
om Färkojan bara.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3084

#

Petter Andersson, Solberga.